

KÁRPÁTALJA TÖRTÉNETE
ÖRÖKSÉG ÉS KIHÍVÁSOK

Monográfia

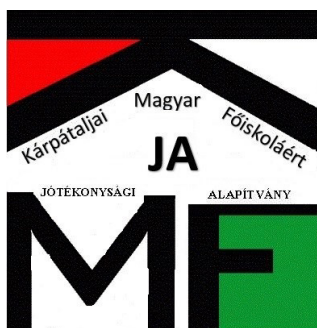
**Nemzeti
Együttműködési
Alap**

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

KÁRPÁTALJA TÖRTÉNETE ÖRÖKSÉG ÉS KIHÍVÁSOK

Monográfia

II. RF KMF – „RIK-U” Kft.
Beregszász–Ungvár
2021

ETO 94(477.87)(082)

K 22

A kiadvány a mai Kárpátalja területének történetét mutatja be az őskortól a jelenkorig; összefoglaló jellegű munka, ahol a szerzők által fontosnak tartott témakörök lettek megjelenítve. Ajánljuk mindazoknak, akik betekintést kívánnak nyerni a mai értelemben vett Kárpátalja sokoldalú múltjába és jelenkori történetébe.

*Kiadásra javasolta a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola
Tudományos Tanácsa (2021.09.30., 9. számú jegyzőkönyv).*

Készült a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola
Történelem- és Társadalomtudományi Tanszéke, Lehoczky Tivadar Társadalomtudományi
Kutatóközpontja, valamint Kiadói Részlege közreműködésével.

Szerkesztőbizottság:

A szerkesztőbizottság elnöke: *dr. Brenzovics László*

Főszerkesztő: *dr. Csatáry György*

Felelős szerkesztők: *Dobos Sándor, Orbán Melinda*

Szerkesztőbizottsági tagok: *dr. Braun László, dr. Szakál Imre,*

Szamborovszkyné dr. Nagy Ibolya

Lektorálta:

prof. dr. habil. Balla Tibor (Nemzeti Közszolgálati Egyetem, Budapest) – 6. fejezet;

Bayerné dr. Sipos Mónika (Pécsi Tudományegyetem, Pécs) – 15. fejezet;

dr. Czigány István (Hadtörténeti Intézet és Múzeum, Budapest) – 4. fejezet;

dr. Ferenc Viktória (Nemzetpolitikai Kutatóintézet, Budapest) – 16. fejezet;

dr. habil. Forisik Péter (Debreceni Egyetem, Debrecen) – 2. fejezet;

Hidász Ferenc OFM (Ordo Fratrum Minorum) – 10–13. fejezet;

Marosi István (gör.kat. lelkész, Ortutay Elemér Görögkatolikus Központ, Beregszász) – 10–13. fejezet;

prof. dr. Mándrik Iván (II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola, Beregszász) – 5. fejezet;

dr. Milován Sándor (a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség tiszteletbeli elnöke, Nagyszőlős) – 14. fejezet;

dr. Molnár József (II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola, Beregszász) – 1. fejezet;

dr. Novák Ádám (Debreceni Egyetem, Debrecen) – 3. fejezet;

dr. habil. Palasik Mária (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára, Budapest) – 11. fejezet;

prof. dr. habil. Püski Levente (Debreceni Egyetem, Debrecen) – 8–9. fejezet;

dr. Radvánszky Ferenc (ref. lelkész, Mezőkaszonyi Református Egyházközség) – 10–13. fejezet;

dr. habil. Simon Attila (Selye János Egyetem, Komárom; Fórum Kisebbségkutató Intézet, Somorja) – 7. fejezet;

dr. Tóth Pál Péter, DSc (KSH Népeségtudományi Kutatóintézet, Budapest) – 16. fejezet;

dr. habil. Valuch Tibor, DSc (Eszterházy Károly Egyetem, Eger) – 10., 12–13. fejezet.

Műszaki szerkesztés és tördelés: *Orbán Melinda*

Korrektúra: *Sin Edina, Hnatik-Riskó Márta*

Borítóterv: *Vezsdel László*

ETO-besorolás: *a II. RF KMF Apáczai Csere János Könyvtára*

A kiadásért felel: *Dobos Sándor* (a II. RF KMF Kiadói Részlegének vezetője)

A monográfia fejezeteinek tartalmáért kizárólag a szerzők felelnek.

**A kiadvány megjelenését a Nemzeti Együttműködési Alap,
Magyarország Miniszterelnöksége, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatta
a Nyírtéti Református Egyházközség Jövőjéért Egyesület és a Kárpátaljai
Magyar Főiskoláért Jótékonysági Alapítvány közreműködésével.**

Kiadó: a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola (cím: 90 202 Beregszász, Kossuth tér 6.;
e-mail: foiskola@kmf.uz.ua) és a „RIK-U” Kft. (cím: 88 000 Ungvár, Gagarin u. 36.; e-mail:
print@rik.com.ua)

Nyomdai munkálatok: „RIK-U” Kft.

ISBN 978-617-8046-21-7

© A szerzők, 2021

© A szerkesztőbizottság, 2021

© II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola, 2021

TARTALOM

ELŐSZÓ.....	11
1. FEJEZET. KÁRPÁTALJA KÖZIGAZGATÁS-TÖRTÉNETE, ETNO- DEMOGRÁFIAI VÁLTOZÁSAI ÉS KÖZSÉGNÉVRENDEZÉSEI	13
1.1. A közigazgatási térfelosztás változásai a mai Kárpátalja területén (<i>Molnár D. István</i>).....	13
1.2. Kárpátalja népessége (<i>Molnár D. István</i>)	32
1.3. Községnévváltozások és -rendezések a mai Kárpátalja területén (1898–2000) (<i>Dobos Sándor</i>).....	50
2. FEJEZET. A MAI KÁRPÁTALJA TERÜLETÉNEK ŐSTÖRTÉNETE (<i>Rácz Béla</i>)	65
2.1. Paleolitikum (őskőkor).....	65
2.2. Mezolitikum (középső vagy átmeneti kőkorszak)	72
2.3. Neolitikum (újkökor, csiszoltkő-korszak).....	76
2.4. Rézkorszak (eneolitikum, kőrézkor)	79
2.5. Bronzkorszak.....	82
2.6. Vaskorszak.....	88
2.7. A római kor.....	92
2.8. A szláv korszak.....	97
3. FEJEZET. ÉSZAKKELET-MAGYARORSZÁG KÖZÉPKORA (A HONFOG- LALÁSTÓL 1526-IG) (<i>Kész Barnabás</i>)	103
3.1. A magyar honfoglalástól az államalapításig (895–1000)	103
3.1.1. Őstörténetünk titkai	103
3.1.2. A honfoglaló magyarok régészeti emlékei Kárpátalján	108
3.2. Vidékünk az Árpád-házi királyok korában (1000–1301)	115
3.2.1. Az Árpád-dinasztia	115
3.2.2. Vármegyék és ispánságok.....	120
3.3. A vegyes házi királyok kora (1301–1525).....	125
3.3.1. A Magyar Királyság fénykora.....	125
3.3.2. Középkori vármegyéink.....	131
3.3.3. Gazdaság, társadalom, műveltség.....	138
3.3.4. Középkori kőtemplomok	139
3.3.5. Szerzetesrendek	141
3.3.6. Középkori váraink	143
3.3.7. Vidékünk nemesi családjai a középkorban	153

4. FEJEZET. ÉSZAKKELET-MAGYARORSZÁG A KORA ÚJKORBAN (1526–1790).....	157
4.1. Vidékünk története a mohácsi vésztől a szatmári békéig (1526–1711) (<i>Csatáry György</i>)	157
4.1.1. A királyi Magyarország és Erdély határán.....	157
4.1.2. A reformáció terjedése vidékünkön, beregszászi zsinatok	159
4.1.3. Az öt máramarosi koronaváros	165
4.1.4. A Bocskai-felkelés	167
4.1.5. Bethlen Gábor fejedelem kora.....	170
4.1.6. A vármegyei főnemesség	172
4.1.7. Az ungvári katolikus gimnázium.....	185
4.1.8. Az ungvári unió 1646-ban	188
4.1.9. A Thököly-felkelés.....	190
4.1.10. A Rákóczi-szabadságharc	199
4.2. Északkelet-Magyarország története 1711–1790 között (<i>Molnár Ferenc</i>)	213
4.2.1. A munkács-szentmiklósi uradalom.....	217
4.2.2. Munkács és Nagyszőlős.....	224
4.2.3. A Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye kiala- kulása a 18. században	228
4.2.4. Bacsinszky András a Munkácsi Egyházmegye élén.....	231
5. FEJEZET. ÉSZAKKELET-MAGYARORSZÁG TÖRTÉNETE 1790-TŐL 1914-IG....	237
5.1. A nemzeti ébredés kezdetétől a reformkor végéig (<i>Dancs György</i>).....	237
5.1.1. A jakobinus mozgalom és a napóleoni háborúk	237
5.1.2. A reformkori országgyűlések és a vármegyék	239
5.1.3. Néesség.....	247
5.1.4. Egészségügy és kolerajárvány	249
5.1.5. Gazdaság.....	254
5.1.6. Adók és kiadások	263
5.1.7. Regionális központok	265
5.1.8. Társadalmi szerveződések	271
5.2. Az 1848–49. évi események és a neoabszolutizmus (<i>Molnár Ferenc</i>)	273
5.2.1. A vármegyei élet és a forradalom	273
5.2.2. A nemzetiségi kérdés	277
5.2.3. A nemzetőrség és a honvédtoborzás megszervezése	279
5.2.4. Az 1848. őszi események.....	283

5.2.5. 1849 tavasza: a verhovinai események és a podhe- ringi ütközet	287
5.2.6. Végig a magyar szabadságharc szolgálatában	290
5.2.7. Megtorlás és neoabszolutizmus	295
5.2.8. Az Ungvári Kerület és az olmützi alkotmány kihirdetése	296
5.2.9. A politikai és nemzetiségi élet élénkülése az 1860-as évek elején.....	303
5.3. A dualizmus korának társadalmi és gazdasági viszonyai (<i>Braun László</i>)	310
5.3.1. A mezőgazdaság és az agrárnépesség helyzete.....	310
5.3.2. Kivándorlás az Északkeleti-Kárpátok vidékéről	315
5.3.3. Ruszin nemzetiségi mozgalom és politikai viszonyok	323
5.3.4. A zsidó közösség és gazdasági szerepvállalása	329
5.3.5. A német lakosság foglalkozása és társadalmi helyzete.....	332
5.3.6. A vasúti közlekedés kiépítése	334
5.3.7. Az ipar fejlődése	344
5.3.8. A városok fejlődése és polgárosodás.....	358
 6. FEJEZET. AZ ELSŐ VILÁGHÁBORÚ ÉS VIDÉKÜNK (1914–1918) (<i>Suslik Ádám</i>)	 383
 7. FEJEZET. AZ ELSŐ CSEHSZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG IDŐSZAKA (1918–1938) (<i>Szakál Imre</i>)	 399
7.1. Az államfordulat hónapjai.....	399
7.1.1. Ruszka Krajna.....	399
7.1.2. A csehszlovák katonai megszállás	408
7.2. Kárpátalja a Csehszlovák Köztársaság közigazgatásában	412
7.2.1. Az új ország	412
7.2.2. Kárpátalja csehszlovák közigazgatása	416
7.3. Magyar társadalmi és politikai élet a csehszlovák Kárpátalján.....	423
7.3.1. Az új közösség	423
7.3.2. Pártok és választások	430
7.4. Csehszlovák gazdaságpolitika Kárpátalján	435
7.4.1. Gazdasági helyzetkép és infrastrukturális fejlesztések.....	435
7.4.2. Földreform és telepítéspolitika	444
 8. FEJEZET. KÁRPÁTI UKRAJNA ÉS A TERÜLETI REVÍZIÓ (1938–1939) (<i>Szözlősi Nóra</i>)	 449
8.1. Az 1938-as eseményeket megelőző nemzetközi helyzet.....	449
8.2. Az 1938-as csehszlovák válság és a kisantant megroppanása.....	454

8.3. A müncheni tárgyalások és az első bécsi döntés	455
8.4. Az 1938. őszi események	459
8.5. Kárpáti Ukrajna kikiáltása, majd Magyarországhoz történő csatolása 1939 márciusában	463
9. FEJEZET. A MAGYAR KIRÁLYSÁGHOZ VISSZATÉRT KÁRPÁTALJA (1938–1944) (<i>Szőlősi Nóra</i>).....	
9.1. Előzmények.....	467
9.2. A katonai közigazgatás bevezetése.....	468
9.3. A polgári közigazgatásra történő áttérés.....	472
9.4. A visszatért területek országgyűlési képviselőtének alakulása.....	475
9.5. Igazoltatási eljárások és a tisztviselőkérdés	477
9.6. A visszatért területek gazdasági adottságai és lehetőségei	480
9.6.1. Turizmus	480
9.6.2. Erdőgazdálkodás.....	483
9.6.3. A vízerőművek.....	490
9.6.4. Mezőgazdaság, ipar és az ezen belüli szociális intézkedések.....	493
10. FEJEZET. A KÉSŐSZTÁLINIZMUS KORSZAKA (1944–1953).....	
10.1. A vidék szovjetizálása/szovjetesítése (<i>Molnár D. Erzsébet</i>)	501
10.2. A szovjet típusú gazdaságpolitika erőszakos térnyerése (<i>Molnár D. Erzsébet</i>)	513
10.3. A közoktatás szovjetesítése (<i>Szamborovszkyné Nagy Ibolya</i>)	521
10.4. Egyházpolitika szovjet módra (<i>Szamborovszkyné Nagy Ibolya</i>)	528
11. FEJEZET. A SZTÁLIN UTÁNI ÉVTIZED – 1953–1964 (A HÁROM „TRIUMVIRÁTUS” ÉS A HRUSCSOVI KILENC ÉV).....	
11.1. Politikai látszatenyhülés (<i>Váradi Natália</i>).....	543
11.2. A gazdaságfejlesztés – káderkérdés (<i>Váradi Natália</i>)	551
11.3. 1956 helyi vonatkozásai (<i>Váradi Natália</i>).....	565
11.4. A közoktatás alakulása az enyhülés éveiben (<i>Szamborovszkyné Nagy Ibolya</i>)	574
11.5. A hitélet alakulása a hruscsovi egyházüldözés idején (<i>Szamborovszkyné Nagy Ibolya</i>)	580
12. FEJEZET. A BREZSNYEVI DOLCE VITA KÉT ÉVTIZEDE (1964–1982).....	
12.1. „Édes élet” szovjet módra: gazdaság és birodalmi eszme (<i>Császár István</i>)	593

12.2. A helyi magyar szellemi mozgástér újraértelmezése és annak következményei (<i>Császár István</i>).....	600
12.3. A közoktatás brezsnyevi központosításának időszaka (1964–1982) (<i>Szamborovszkyné Nagy Ibolya</i>)	613
12.4. Egyházpolitika és hitélet a <i>dolce vita</i> idejében (<i>Szamborovszkyné Nagy Ibolya</i>)	619
13. FEJEZET. A BOMLÁS ÉVTIZEDE (1982–1991).....	631
13.1. Pártfőtítkárok váltásának sodrában: élelmiszerprogram és alkoholtilalom (1982–1985) (<i>Molnár D. Erzsébet</i>)	631
13.2. A gorbacsovi peresztrojka fonákságaitól a széthullásig (<i>Császár István</i>)	635
13.3. Az ideológiai harc fokozása a közoktatásban (<i>Szamborovszkyné Nagy Ibolya</i>)	644
13.4. Az ateista propagandától az egyházzal történő együttműködésig (<i>Szamborovszkyné Nagy Ibolya</i>)	650
14. FEJEZET. KÁRPÁTALJA POLITIKATÖRTÉNETE A FÜGGETLEN UKRAJNÁBAN (1991–2015) (<i>Darcsi Karolina</i>)	661
14.1. Kárpátalja Ukrajna függetlenségének időszakában – a magyar érdekképviselet megjelenése, az elvesztett autonómia ügye	661
14.2. Ukrajnai választások és a kárpátaljai magyarság	665
14.2.1. Parlamenti választások – 1990–1998	667
14.2.2. Parlamenti választások – 2002–2014	668
14.2.3. Helyhatósági választások Ukrajnában	680
15. FEJEZET. HELYZETKÉP A KÁRPÁTALJAI MAGYAR NYELVŰ OKTATÁSRÓL (1989–2019) (<i>Orosz Ildikó</i>).....	693
15.1. Az oktatást meghatározó jogalkotási folyamat alakulása Ukrajnában.....	694
15.2. Az anyanemzet politikájának hatása a kárpátaljai magyar oktatásra.....	706
15.3. A magyar nyelvű oktatási intézményhálózat	717
15.4. A magyar tannyelvű oktatási intézmények/osztályok minőségének kérdésköre	723
15.5. A magyar nyelvű szakképzés és felsőoktatás alakulása a vizsgált időszakban.....	735

16. FEJEZET. KÁRPÁTALJA TÁRSADALMI VISZONYAI A FÜGGETLEN UKRAJNÁBAN (1991–2018) (<i>Hires-László Kornélia</i>)	743
16.1. Korszakok a gazdasági jellemzők és változások alapján.....	744
16.1.1. Ukrajna intézményi átalakulása (1991–1998).....	744
16.1.2. A nemzetközi hitelek és befektetők (1999–2007).....	748
16.1.3. A nagy gazdasági világválság (2008–2009).....	749
16.1.4. A mindenkori Nyugat és Kelet dilemmája (2010–2013)	751
16.1.5. A „Majdan” utáni időszak (2014–2015; 2016–2018)	752
16.2. Magyar kisebbségi lét a független Ukrajnában	756
16.2.1. A függetlenség alapjai (az alkotmány) – 1991–2000	756
16.2.2. Státusz törvény / narancsos forradalom – 2000–2007	756
16.2.3. Az első „ukrán láz” – 2008–2009	759
16.2.4. Kisebbségbarát időszak – 2010–2012.....	760
16.2.5. A második „ukrán láz”(?) – 2013–2019.....	761
16.3. Migrációs folyamatok korszakonként a kárpátaljai magyarság életében	761
16.4. Mindennapok a kárpátaljai magyarság életében az 1991-es rendszerváltás után	765
A KÖTET SZERZŐI	781

A Donbászra történő munkaerő-toborzás 1952-ig mutatható ki, ezután katonai sorszolgálatra vitték a magyar nemzetiségű fiatalokat is. Több esetben is előfordult, hogy a bányavidékről hazatérőket aztán 1952-től besorozták. Egyfajta paradoxonként fogható fel, hogy azért kellett éveken keresztül szénbányákban dolgozniuk, mert nem teljesíthettek katonai szolgálatot, amikor pedig hazakerültek, mégis elvitték őket katonának. Olyan élettörténetekkel is találkozhatunk, amikor a „háromnapos munkáról” hazatérő túlélőt vittek el Donbászra, majd onnan is hazakerülve a katonai sorszolgálat letöltésére is kötelezték.

A szovjet gazdaságpolitikának ilyen erőszakos térnyerése, a Donyec-medencei munkára való irányítás ily módon történő megvalósítása még inkább hozzájárult a málenkij robot sokkjából még magához sem térő kárpátaljai közösség megtöréséhez: *„Akkor is becsaptak bennünket. Mert arról volt szó – húszévesek voltunk –, hogy visznek katonának 1947-ben. És a szénbányába vittek. Én éppen egy év, hogy nem estem bele a háromnapos munkába. Nekem két bátyám halt oda. Egyik volt 19, a másik 21 éves. Egyiket halva Szolyvárol édesapám küldte haza. Apám is ott volt.”*⁷² *„Beleestem ebbe a donbászi menetbe, Donbászra hordták az embereket. Jobban mondván előtte vitték a „háromnapos embereket. Ez volt ’44-ben. Akkor még én kicsi voltam, a bátyám beleesett, azt elvitték apámmal együtt. Mind a kettő odamaradt, és utána én odafejlődtem, és mivel hogy nagyobb család voltunk, engem ’48 tavaszán felmentettek, de ősszel már cserez vojenkomát [a Hadkiegészítő Parancsnokságon keresztül] akkor elvittek.”*⁷³

10.3. A közoktatás szovjetesítése

Miután 1944. március 19-én a német csapatok megszállták Magyarországot, március 31-ével (Antal István vallás- és közoktatási miniszter rendeletével) az országban mindenütt véget ért a tanév, így a jelenlegi Kárpátalján is. A szovjet csapatok október végi bevonulását követően, úgy 2–3 hét elteltével az oktatási intézményekben újrakezdték a tanulók beiskolázását. A Kárpátaljai Területi Állami Levéltárban (KTÁL) hiányosan fennmaradt forrásokból⁷⁴ az azonban pontosan kiszűrhető, hogy a tanulók beiskolázása november 17-től kezdődően folyamatos volt a hónap végé-

⁷² Mátl Viktor (szül. 1927, Beregújfalú) visszaemlékezése. *Punykó Mária: Reggelt adott az Isten. A szenvedés évei* i. m. 111.

⁷³ Tóth Béla (szül. 1928, Kígyós) visszaemlékezése. Az interjú készítésének időpontja: 2001. május.

⁷⁴ Ezek zöme az iskolai osztálykönyvek.

ig,⁷⁵ s legkésőbb december elejére részlegesen visszaállt az iskolai oktatás is. Természetesen sem az osztálylétszámok, sem a tanári gárda nem volt sem teljes, sem a régi.

Kárpátontúli Ukrajna Néptanácsa, az új hatalom nevében, 1944. december 5-én létrehozott egy 17 fős közoktatási megbízotti hivatalt *Pedagógiai Bizottság* néven, amely átvette az iskolaügyek irányítását a Néptanács közművelődési osztályától.⁷⁶ A bizottság élén Ivan *Kercsa* professzor állt, aki a 6. számmal kiadott rendelkezésében arra szólította fel a pedagógusokat, hogy jelentkezzenek korábbi iskoláikban, és kezdjék meg a tanítást.⁷⁷ A 7. számú határozatban pedig rendelkezett az idegen kiadványok elkobzásáról.⁷⁸ Ennek értelmében mindegyik nép-, közép- vagy szakiskola igazgatósága (záros határidőn belül) köteles volt kivonni, illetve megsemmisíteni minden:

- magyar és német tankönyvet;
- magyar és német irodalmat eredeti nyelven vagy fordításban egyaránt;
- népellenes kiadványt, mindegy, milyen nyelven és hol adták ki;
- magyar revizionista földrajzi térképet;
- népellenes fasiszta illusztrációt és plakátot;
- a magyar helytartó arcképét és mindenkiét, aki Kárpátontúli Ukrajna idegen megszállására emlékeztetett.⁷⁹

A Néptanács ugyanekkor rendelkezett a csehszlovák és magyar állami vagyon elkobzásáról.⁸⁰ Utóbbi rendelet értelmében a Magyar Királyi Állami Gimnáziumok, állami elemi iskolák épületeit szovjet állami tulajdonná nyilvánították.

Ez történt például a beregszászi gimnáziummal is, amire Lengyel Ágota, egykori gimnazista így emlékezett vissza: *„December első napjaiban megjelent az osztálytermünkben egy bizottság – a személyekre már nem emlékszem, de azt hiszem, hogy a korábban Kárpátalján működő különböző ruszin gimnáziumok tanárai lehettek –, és közölte, hogy a magyar nyelvű oktatás megszűnik a gimnáziumban. Közölte azt is, hogy aki úgy érzi, hogy ukrán nyelven vállalni tudja az iskolai oktatást, az maradhat az iskolában.*

⁷⁵ Kárpátaljai Területi Állami Levéltár (KTÁL), F. P-432, op. 1, od. zb. 176., 179., 181., 183., ark. 2.

⁷⁶ *Fedinec Csilla*: A rendszerváltás Kárpátalja oktatásügyében 1944–1945-ben. Pánsíp 3 (1997) 32.

⁷⁷ Вісник Народної ради Закарпатської України, 1944. december 15. 14.

⁷⁸ Уо.

⁷⁹ *T., Висіцька*: Три сходинок до самоствердження: освіта, трудова і громадянська діяльність жінок Закарпаття. Ужгород 2006. 190.

⁸⁰ *Vehes Mikola* et al.: Kárpátalja évszámokban 1867–2010. Ungvár 2011. 119–120.

Az osztályban hárman voltunk a lányok közül, akik többé-kevésbé ismertük a rutén (nem az ukrán vagy orosz) nyelvet, és mivel érettségi előtt álltunk, szüleink tanácsára vállaltuk az idegen nyelven való tanulást. A párhuzamos osztályból csak egy fiú volt, aki vállalkozott erre a feladatra, Legeza Tivadar. A három lány Filemon Mária, Hrabár Judit és jómagam, Lengyel Ágota lettünk tanulói az újonnan alakult ukrán állami gimnáziumnak. A többi osztálytársnőnk a közeli Máramarosszigeten, illetve az akkor még nyitott határon át Magyarország különböző gimnáziumaiban próbált szerencsét.”⁸¹

4. kép A beregszászi Magyar Királyi Állami Főgimnázium épülete korabeli képeslapon

Beregszász

Gimnázium

Forrás: Szamborovszkyné Nagy Ibolya tulajdona.

A megyében a harcok során elpusztult iskolaépületek számát egy valódiságában nem hitelesített dokumentumból tudjuk csak megsaccolni, amely azt állítja, hogy 220 semmisült meg teljesen, 103 910 m² összterülettel, ami akkor az összes intézmény 30%-át jelentette.⁸²

⁸¹ Az 1944–45-ös tanév. Lengyel Ágota visszaemlékezése. In: A Beregszászi Magyar Gimnázium története 1864–1989. Szerk. Benda István – Orosz László. Budapest 1990. 26.

⁸² KTÁL, F. P–869, op. 1, od. zb. 16, ark. 36.

1. táblázat *Az oktatási intézmények megoszlása Kárpátalján
1945 márciusában, az államosítás előtt*

Az iskola típusa	Száma	Tanulók létszáma	Tanárok száma
Elemi	560	Nincs adat	2 220
Polgári	30	100 000	250
Gimnázium	6		90
Kereskedelmi	3	1 730	Nincs adat

Szerkesztette: Szamborovszkyné Nagy Ibolya. Forrás: Закарпатська Україна, №38(60), 31 березня 1945 р.

1944 őszén a berendezkedő szovjet hatalom közoktatásért felelős szerve végül is megengedte, hogy a csonkára sikeredett 1944/45-ös tanévet minden más iskolában, amelynek nem pusztult el az épülete – a magyar gimnáziumot kivéve – az addigi tanrend szerint tanítsák le. Ennek ellenére gőzerővel folyt a vidék oktatási rendszerének szovjetesítése, és minél több magyar növendéket próbáltak ukrán iskolákba terelni. A korabeli források alapján meglepően sok magyar szülő adhatta ukrán tannyelvű iskolába gyermekét, s a számok nagysága miatt születhetett meg 1944. december 15-én a Kárpátontúli Ukrajna Néptanácsa 6. és 19. számú határozata, amely arról rendelkezett, hogy:

- „minden olyan magyar tanulót, akit szülei ukrán nép-, szak-, polgári- vagy középiskolába íratnak be, külön csoportba kell tenni;
- ezek a magyar iskolások egész tanéven át csak ukrán és orosz nyelvet, illetve irodalmat fognak tanulni;
- ezen belül a népiskolákban napi négy óra ukrán kötelező, a polgári, szak- és középiskolákban pedig két ukrán és két orosz nyelv;
- *a tananyag tartalma ukrán és orosz nyelvi grammatika, stilisztika, irodalom, valamint ezen órák keretében lesznek még előadások a Szovjetunió történetéből és földrajzából is.*”⁸³

Az oktatási rendszer egységesítése az iskolák hivatalos bélyegzőjére is kiterjedt, s az utasításban kikötötték, hogy a település neve alatt ott kell lennie egy ötágú csillagnak is.⁸⁴ Ez már a szovjet ideológiai jelképek bevezetését jelentette, amelyet az iskolákban kötelezően bevezetendő

⁸³ KTÁL, F. P–2595, op. 1, od. zb. 4, ark. 1.

⁸⁴ A beregszászi körzet tanfelügyelőjének 23/1945. számú rendelete *Az iskolai bélyegzők szövegéről és formájáról*. Lásd: KTÁL, F. P–2595, op. 1, od. zb. 4, ark. 1.

Szovjetunió és USZSZK Alkotmányának, illetve a Szovjetunió történelmének oktatása követett.⁸⁵

Átnézve a levéltárban jelenleg hozzáférhető tanügyi körzetek 1944. évi iratait azt konstatálhatjuk, hogy nem találtunk említést magyar iskolákról, csak ukrán iskolába íratott magyar gyermekekről, valamint ukrán és orosz tannyelvű iskolákban dolgozó tanítókról és tanárokról.⁸⁶ A magyar nyelvű iskolai oktatásról az első említés a Kárpátontúli Ukrajna Néptanácsa 1945. április 15-én Ungváron kiadott rendeletében található, amely engedélyezte az ukrán népiskolákban magyar párhuzamos osztályok és az önálló magyar iskolák megnyitását, amennyiben azt a szülők kérvényezték. A határozatban hangsúlyozottan kiemelték, hogy a magyar osztályokban **csak és kizárólag** magyar nemzetiségű gyermekeket lehetett beiskolázni.⁸⁷ A fenti források szövegei arra engednek következtetni, hogy az 1944/45-ös tanévben a magyar nyelven oktató intézményeket a hatalom nem tekintette magáénak, hisz csak az ukrán tannyelvűekről rendelkezett.⁸⁸ Ezt látszik alátámasztani az is, hogy az iskolák államosításáról az 1945. április 20-i, 58/1945. számú tanácsrendelet döntött. Eszerint ekkor kapott minden oktatási intézmény állami státuszt, az egyházi iskolák pedig a falvak és városok fennhatósága alá kerültek.⁸⁹ A pedagógusok állami alkalmazottá váltak.⁹⁰ Kárpátontúli Ukrajna Néptanácsa 1945. július 20-i határozatával indította el a vidék oktatási rendszerének reformját, amely szerint:

- a népiskolából elemi iskola lett, négy osztállyal;
- a polgári iskolából nem teljes középiskola, hét osztállyal;
- a gimnáziumból pedig teljes középiskola, tíz osztállyal, vagyis a gimnázium mint iskolatípus megszűnt létezni.⁹¹

Az új hatóság, minden felmérést mellőzve, az iskolai hálózatot túl gyérnek minősítette, és annak bővítéséről rendelkezett:⁹² minden helység-

⁸⁵ A beregszászi körzet tanfelügyelőjének 24/1945. számú rendelete *A politikai foglalkozás bevezetéséről az iskolákban*. Lásd: KTÁL, F. P–2595, op. 1, od. zb. 4, ark. 1.

⁸⁶ A Kárpátontúli Ukrajna Néptanácsa 1944. december 29-én kelt 40.02.I-IV. szám alatti határozata *A munkahely-igénylési kérvény benyújtásáról*. Lásd: KTÁL, F. P–2595, op. 1, od. zb. 4, ark. 3.

⁸⁷ A beregszászi körzet tanfelügyelőjének 1050/1945. számú, 1945. május 3-án kelt rendelete *A magyar párhuzamos osztályok és iskolák nyitásáról*. Lásd: KTÁL, F. P–2595, op. 1, od. zb. 4, ark. 27.

⁸⁸ A beregszászi körzet tanfelügyelőjének 1086/1945. számú rendelete *Az 1944/45. tanév befejezéséről*. Lásd: KTÁL, F. P–2595, op. 1, od. zb. 4, ark. 28.

⁸⁹ KTÁL, F. P–2595, op. 1, od. zb. 4, ark. 33.

⁹⁰ KTÁL, F. P–14, op. 1, od. zb. 51, ark. 3.

⁹¹ KTÁL, F. P–2595, op. 1, od. zb. 2, ark. 1.

⁹² Постанова НРЗУ // Молодь Закарпаття, 29 липня 1945 р.

ben új iskolát kellett nyitni, ahol nem kevesebb, mint 20 iskoláskorú gyermek volt.⁹³ Azonban ez a kitétel nem vonatkozott a magyar tannyelvű intézményekre, mert azokat csak ott lehetett megnyitni, ahol legkevesebb 30 tanköteles korú gyermek szülője kérvényben folyamodott a helyi tanügyi körzethez az iskola és/vagy párhuzamos osztály megnyitásáért.⁹⁴ Az úgynevezett nem teljes középiskola (a magyar terminológiában az *általános iskola*) akkor hétéosztályos volt. Beregszászban 1945-ben egy középiskola nyitását irányozták elő, amely ukrán tannyelvű volt.⁹⁵ Ugyanekkor lett kötelező a gyermekek 7-éves kortól történő beiskolázása is.

Az 1944. december 5-i rendelet értelmében a beregszászi Magyar Királyi Állami Főgimnázium épületét állami tulajdonná nyilvánították, s abban ukrán nyelvű gimnáziumot alakítottak ki. A felemás 1944/45-ös tanévet követően a magyar gimnázium Vérke-parti patinás épületében a Beregszászi 1. Számú Ukrán Tannyelvű Középiskola kapott helyet. Alapító emléktábláját megfordították, és ukrán nyelvű szöveggel egy Scsorsz-dombormű (az iskola új névadója) került rá. A magyar nyelvű oktatás kiszorult a gimnáziumból.⁹⁶ Ugyancsak bezárták az Ungvári Magyar Királyi Állami Drugeth Gimnáziumot, amelynek utolsó kibocsátásakor – 1945 júniusában – 155 érettségiző kapta kézhez bizonyítványát. Ennek helyén még ugyanazon év szeptemberében megnyitották az Ungvári 1. Számú Ukrán Tannyelvű Középiskolát, az ungvári és munkácsi kereskedelmi akadémia bázisán pedig az Ungvári Szovjet Kereskedelmi Technikumot és a Munkácsi Szövetkezeti Technikumot.

Az Ungvári Tanítói Szemináriumból tanítóképző szakközépiskola lett, majd 1950-ben (az UK(b)P területi bizottságának javaslatára) két-éves felsőfokú tanítói főiskolává szervezték át. E főiskolának két kara volt: nyelv és irodalom (orosz és ukrán tagozattal), illetve fizika–matematika. 1952-ben az előző karon magyar tagozatot is indítottak.⁹⁷ Az intézményt aztán 1954-ben beolvasztották az Ungvári Állami Egyetembe,⁹⁸

⁹³ Az 1945. július 20-i 63138-V/1945. számú rendelet 2. pontja szerint.

⁹⁴ *A magyar tannyelvű elemi iskolák megnyitásának engedélye, feltételei* a Kárpátontúli Ukrajna Néptanácsa 1945. április 15-i rendeletének 1. pontja.

⁹⁵ Lásd: a 1945. július 20-i 63138-V/1945. számú rendelet 4. pontját, KTÁL, F. P–2595, op. 1, od. zb. 4, ark. 33.

⁹⁶ *Dalmay Árpád*: Magyar nyelvű oktatás Beregszászon és körzetében 1945-től napjainkig. A beszámoló elhangzott a beregszászi öregdiákok 1988. évi balatonvilágosi találkozóján. In: *A Beregszászi Magyar Gimnázium története 1864–1989*. Szerk. Benda István – Orosz László. Budapest 1990. 28.

⁹⁷ *Arszentyev M. V.* et al.: *A boldogság felé. Kárpátontúl vázlatos története*. Uzshorod 1975. 254.

⁹⁸ *T., Висітька*: *Три сходинок до самоствердження* i. m. 2006. 196.

melyet a Kárpátontúli Ukrajna Kommunista Pártja Központi Bizottsága és Népi Tanácsa közös határozata alapján 1945. július 20-án alapítottak Ungváron, s melyre folyó év harmadik negyedében ötmillió pengőt utaltak ki az állami keretből.⁹⁹

A szovjet rend szerinti oktatás a vidéken az 1945/46-os tanévtől kezdődött, ám nem oktatták a megyében élő három nemzetiség – a ruszinok, a magyarok és a románok nyelvét. A ruszinoknak nem nyílt később sem iskolájuk, őket ukránokká nyilvánították. 1945. szeptember 1-jétől a megye akkori vezetésének külön kiegészítő határozata 65 magyar iskola megnyitását engedélyezte, amelyek között 38 elemi és 27 általános volt.¹⁰⁰ Ugyancsak e külön engedélyben rendelkeztek 7 moldován (nem román!) és egy szlovák nyelvű iskola beindításáról is. Ezekben az ukrán nyelv és irodalom oktatására kijelölt órákat anyanyelv és irodalom tanítására használhatták, az oroszot pedig mint a népek közötti érintkezés nyelvét a magyar és román iskolákban is kötelezően oktatták. Ekkor, vagyis az 1945/46-os tanévben összesen 758 ukrán, orosz, magyar és moldován nyelvű iskolát tartottak számon. Ezekből 559 elemi, 182 hétosztályos, 17 pedig középiskola volt, melyek közül falun 166 hétosztályos és 9 középiskola létesült.¹⁰¹ A fenti iskolák számában a hét moldován/román nyelven oktató elemi iskola is benne volt 1367 tanulóval, illetve egy szlovák tannyelvű 103 tanulóval, utóbbi az Ungvári járásban található *Sztorozsnyicán* (Őrdarma). A szlovák iskolát egy év leforgása után felszámolták.¹⁰² Nem orosz vagy nem ukrán tannyelvű középiskola Kárpátalján csak Sztálin halála után, az 1953/54-es tanévben nyílt, pedig akkor a helyi lakosság 17%-át tették ki a magyarok.¹⁰³

Az 1946/47-es tanévben a megyében működő iskolák számáról különböző dokumentumokban eltérő adatokkal találkozunk. Az egyik azt állítja, hogy összesen 817 iskola működött, melyek közül: 605 elemi, 182 hétosztályos, 30 középiskola.¹⁰⁴

A másik levéltári dokumentumban 754 iskola szerepel az alábbi bontásban:

⁹⁹ В ЦК КПЗУ та НРЗУ// Молодь Закарпаття, 29 липня 1945 р.

¹⁰⁰ *Orosz Ildikó*: Non scholae, sed vitae... In: Extra Hungariam. A Hatodik Síp antológiája. Szerk. Németh István – Balla D. Károly. Budapest–Ungvár 1992. 58–61.

¹⁰¹ Партархів Закарпатського обкому КПУ, Ф. 1. оп. 1. спр. 41. арк. 66.

¹⁰² КТÁL, F. P–165, op. 2, od. zb. 13, ark. 7.

¹⁰³ Нариси історії Закарпаття. Том III (1946–1991). Керів. авт. кол. М.М., Болдижар. Ужгород 2003. 344.

¹⁰⁴ Статистичний збірник. Ужгород: Закарпатське книжково-газетне в-во, 1969. 146.

2. táblázat *Az iskolák és a benne tanulók számának megoszlása Kárpátalján az 1945/46-os tanévben*

Az iskola típusa	Az iskolák száma	A bennük tanulók száma
Elemi	558	50 000
Hétéves	179	56 000
Középiskola	17	8 000

Szerkesztette: Szamborovszkyné Nagy Ibolya. Forrás: KTÁL, F. P-165, op. 2, od. zb. 13, ark. 5-6.

A megyében letelepült orosz nyelvű lakosságnak 1946-ban 3 iskolát nyitottak.¹⁰⁵ Az orosz és ukrán nyelv elsajátítása a vidék minden nem orosz és/vagy ukrán lakosa számára kötelező volt. Így 1945-től a román, moldován, magyar iskolákban mind az ukrán, mind az orosz nyelv és irodalom kötelező tárggyá vált, emellett az anyanyelvet és egy nyugati idegen nyelvet is oktattak. Am ez már túl soknak bizonyult, ezért az USZSZK Oktatási Minisztériuma 1950. július 3-án elfogadott 739. számú rendeletével a nem orosz és nem ukrán tannyelvű iskolákban megszüntette az ukrán nyelv és irodalom kötelező oktatását.

10.4. Egyházpolitika szovjet módra

A Kárpátaljára beáramló szovjet csapatok olyan rendelkezést kaphattak, miszerint „nem bántjuk a papokat”, ám ez nem azt jelentette, hogy a szovjet hatalom eltúrte volna az egyházak és felekezeti közösségek független létét.

A vidék történelmi egyházainak elöljárói közül 1944 őszén sokan elmenekültek szolgálati helyükről a visszavonuló magyar csapatokkal együtt. A református egyház részéről tudunk biztos adatokat, miszerint a források 25 lelkész vagy segédlelkész szolgálati helyelhagyását támasztják alá.¹⁰⁶ Ám a hívek körében nem volt tömeges jelenség a menekülés, hisz a földművelésből élőket kötötte a földjük, házuk. Az is tény, hogy a beözönlő szovjet hadsereget nem fogadta polgári ellenállás, mégis az 1944

¹⁰⁵ Статистичний збірник і. м. 146.

¹⁰⁶ *Fodor Gusztáv*: A református egyház első évtizede Kárpátalja szovjetizálásának idején (1944–1954). In: Hadifogság, málenkij robot, Gulág. Kárpát-medencei magyarok és németek elhurcolása a Szovjetunió hadifogoly- és kényszermunkatáborába (1944–1953). Szerk. Molnár D. Erzsébet – Molnár D. István. Beregszász–Ungvár 2017. 99.

A KÖTET SZERZŐI

Braun László, PhD (Szürte, 1971) – Az Ungvári Állami Egyetem történelem szakán végzett 1998-ban mint történész, történelemtanár. Általános, illetve középiskolai tanárként dolgozott, majd öt éven keresztül a Kárpátaljai Területi Állami Adminisztráció Oktatási és Tudományos Főosztályán végezte munkáját. A Debreceni Egyetem Történelmi és Néprajzi Doktori Iskolájának az elvégzése után 2018-ban szerzett doktori (PhD) fokozatot. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc KMF Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékének docense. Kutatási területe Északkelet-Magyarország története a 19–20. század fordulóján.

Csatáry György, PhD (Kaszony, 1963) – Az Ungvári Állami Egyetem történelem szakán végzett. Az ELTE BTK Történelemtudományi Doktori Iskola Középkori és kora újkori egyetemes történelem doktori programjának elvégzése után 2006-ban szerzett doktori (PhD) fokozatot a történelemtudományok (kora újkori magyar történelem) szakterületen. 2008-tól a történelemtudományok kandidátusa. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc KMF Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékének vezetője. Levéltártant, történelmi szaktudományokat és honismeretet oktat. A Kárpátaljai Magyar Akadémiai Tanács tagja. Kutatási területe: a II. Rákóczi Ferenc vezette 1703–1711. évi szabadságharc, Északkelet-Magyarország és Kárpátalja története.

Császár István (Jánosi, 1985) – A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola történelem szakán szerzett 2008-ben MA szintű oklevelet. A Debreceni Egyetem Történelmi és Néprajzi Doktori Iskola Nemzetközi Kapcsolatok Története doktori programjában végezte PhD-tanulmányait, 2011-ben szerezte meg az abszolutóriumot. 2010 óta dolgozik a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékén, jelenleg oktatói beosztásban. Kutatási területe: a második világháború utáni kárpátaljai magyar társadalomtörténet, civil társadalmi mozgalmak kialakulása Kárpátalján.

Dancs György (Balazsér, 1986) – A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola történelem és földrajz szakán 2007-ben BA-oklevelet, történelem szakán 2008-ben Specialist oklevelet szerzett. A Debreceni Egyetem Történelmi és Néprajzi Doktori Iskolájában abszolvált 2012-ben. A Sárospataki Református Teológiai Akadémia lelképásztori munkatárs

szakán végzett 2017-ben. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékének tanára. Kutatási területe: a kolerajárvány az 1831–1832-es években; báró Perényi Zsigmond élete; a reformkori Magyarország az 1820–1840-es években.

Darcsi Karolina (Dercen, 1980) – A Kárpátaljai Magyar Tanárképző Főiskola (ma II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola) földrajz–történelem szakán 2002-ben Specialist oklevelet, 2006-ban a Budapesti Corvinus Egyetem Századvég Politikai Iskola közpolitikai szakirányán MA-oklevelet szerzett, illetve a Pécsi Tudományegyetem Politikatudományok Doktori Iskolájában abszolvált 2006-ban. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékének tanára, az intézményen belül működő Lehoczky Tivadar Társadalomtudományi Kutatóközpont kutatója. Kutatási területe: a kárpátaljai magyarság érdekérvényesítési lehetőségei a független Ukrajnában; közigazgatás, önkormányzatok, kisebbségi jogérvényesítés.

Dobos Sándor (Beregszász, 1986) – A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola angol nyelv és irodalom szakán 2009-ben BA-oklevelet, történelem szakán 2010-ben BA-, majd 2011-ben Specialist oklevelet szerzett, az Ungvári Nemzeti Egyetemen 2010-ben fejezte be a mesterképzést angol nyelvből és irodalomból, illetve a Debreceni Egyetem Történelmi és Néprajzi Doktori Iskolájában abszolvált 2014-ben. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékének tanára, az intézményen belül működő Lehoczky Tivadar Társadalomtudományi Kutatóközpont kutatója, valamint a Kiadói Részleg vezetője. Kutatási területe: helytörténet, helység-, utca- és térnevek, 20. századi községnevezések a mai Kárpátalja területén.

Hires-László Kornélia, PhD (Beregszász, 1982) – 2003-ban az egykori Kárpátaljai Magyar Tanárképző Főiskolán szerzett tanítói diplomát, majd ezt követően 2009-ben a Debreceni Egyetemen szociológia szakán végzett magiszteri fokozattal. 2017-ben a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolán magyar nyelv és irodalom szakon szerzett specialist fokozatú oklevelet. 2021-ben sikeresen megvédte doktori értekezését a Budapesti Corvinus Egyetem Szociológia és Kommunikációs Doktori Iskolájában. 2001 óta kutatóként dolgozik a Rákóczi-főiskola jelenleg Hodinka Antal Nyelvészeti Kutatóközpontként ismert intézetében, és 2005 óta

a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola oktatója. Kutatási területei: nyelvi tájkép és etnicitás Kárpátalján, a kárpátaljai magyarság identitása, az ifjúság aktuális problémái, valamint a kárpátaljai magyarság aktuális társadalmi folyamatai.

Kész Barnabás, PhD (Salánk, 1966) – Az Ungvári Állami Egyetem történelem szakán végzett 1990-ben mint történész, történelemtanár. Egy évig régészként dolgozott az egyetemen, majd több mint két évtizedig általános és középiskolai tanár volt Salánkon. 2012-től a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékének tanára, jelenleg docensi beosztásban. A Debreceni Egyetem Történelmi és Néprajzi Doktori Iskolájának elvégzését követően, 2019-ben szerzett doktori (PhD) fokozatot a bölcsészettudományok területén, néprajz- és kulturális antropológiai tudományokban. Kutatási területe: a kárpátaljai magyarság tárgyi néprajza. Ezenkívül foglalkozik helytörténettel, könyvillusztrálással és katonai hagyományőrzéssel is, számos tudományos-ismeretterjesztő kiadvány szerzője.

Molnár D. Erzsébet, PhD (Beregszász, 1979) – A Kárpátaljai Magyar Tanárképző Főiskola (ma II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola) angol–történelem szakán szerzett tanári oklevelet 2002-ben. Tanulmányait a Debreceni Egyetem Történelmi és Néprajzi Doktori Iskolájában folytatta, ahol 2015-ben védte meg doktori értekezését *Kárpátaljai magyarok a Szovjetunió hadifogoly- és kényszermunkatáborai* (1944–1953) címmel. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Lehoczky Tivadar Társadalomtudományi Kutatóközpontjának vezetője, a Történelem- és Társadalomtudományi Tanszék docense. Kutatási területe: Kárpátalja szovjetizálása, a kárpátaljai magyar férfilakosság elhurcolása, a donbászi munkaszolgálat.

Molnár D. István, PhD (Nagydobrony, 1979) – A Kárpátaljai Magyar Tanárképző Főiskola (ma II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola) angol–földrajz szakpárján szerzett tanári oklevelet 2002-ben. 2003–2006 között a Debreceni Egyetem Természettudományi Karának Földtudományok Doktori Iskoláját végezte el. Doktori (PhD) fokozatát 2013-ban szerezte. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Földtudományi és Turizmus Tanszékének tanára és az intézményen belül működő Lehoczky Tivadar Társadalomtudományi Kutatóközpont kutatója. Kutatási területe: Kárpátalja népessége, közigazgatása.

Molnár Ferenc, PhD (Zápszony, 1986) – Az Ungvári Nemzeti Egyetemen 2009-ben magiszteri szintű oklevelet szerzett angol nyelv és irodalomból, majd 2010-ben elvégezte a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola történelem szakát. Ezt követően az Eötvös Loránd Tudományegyetem Új- és Jelenkori Magyar Történelem Doktori Program miniszteri ösztöndíjas hallgatója. 2019-ben szerzett doktori (PhD) fokozatot történelemtudományok (19. századi magyar történelem) szakterületen. Jelenleg a II. RF KMF Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékének docense, tanszékvezető-helyettese. Kutatási területe: a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye 19. századi története, valamint a dualizmus korának (1867–1918) felekezeti és nemzetiségi viszonyai.

Orosz Ildikó, PhD (Nagydobrony, 1960) – Az Ungvári Állami Egyetemen szerzett MSc szintű oklevelet matematika szakon 1983-ban. 1981-től a Nagydobronyi Középiskola matematikatanára, 1990-től 1995-ig az iskola igazgatója. 2001-ben a Debreceni Egyetem Humán Tudományok Doktori Iskolájában szerzett doktori (PhD) fokozatot nevelésszociológia szakirányban. 2013-ban a Volodimir Hnatyuk Ternopili Nemzeti Pedagógiai Egyetemen pedagógiai tudományok kandidátusa (CSc) fokozatot szerzett általános pedagógia és a pedagógiatörténet szakterületen. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola (II. RF KMF) és a Kárpátaljai Magyar Pedagógusszövetség elnöke, a II. RF KMF Pedagógia és Pszichológia Tanszékének docense. Kutatási területe a kisebbségi oktatás, az anyanyelvi/anyanyelvű oktatás helyzete Kárpátalján a rendszerváltástól napjainkig.

Rácz Béla, PhD (Tiszaújlak, 1981) – A Kárpátaljai Magyar Tanárképző Főiskola (ma II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola) történelem és földrajz szakán szerzett Specialist oklevelet 2003-ban. Az ELTE Földtudományi Doktori Iskola Földtan-Geofizika Programjának elvégzése után 2014-ben szerzett doktori (PhD) fokozatot földtan szakterületen, archeometriai szakiránnyal. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola oktatási rektorhelyettese, továbbá a Történelem- és Társadalomtudományi Tanszék docense. Kutatási területe: archeometria, azon belül petroarcheológia: pattintott kőeszköznyersanyagok vizsgálata, források, elterjedési területek, az emberi közösségek kulturális kapcsolatai az őskorban.

Suslik Ádám, PhD (Beregszász, 1986) – A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola történelem és földrajz szakán 2008-ban BA-oklevelet,

majd 2009-ben Specialist diplomát szerzett. 2017-ben Budapesten a Károli Gáspár Református Egyetem Történelemtudományi Doktori Iskola (Katonai- és politikai konfliktusok 1867–1945 között) programján belül doktori (PhD) fokozatot szerzett. Jelenleg a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltárának levéltárosa az 1945 előtti Kormányservek Főosztályán. Kutatási területe: az első világháború és az azt követő rövid átmeneti időszak. A témakörön belül publikációi többsége egy adott régió (Északkelet-Magyarország), különös tekintettel Ung, Bereg, Ugocsa és Máramaros vármegyék gazdaság-, társadalom-, egyház-, valamint hadtörténete tárgykörében jelentek meg. A klasszikus hadtörténetírás mellett olyan témákat is érint, amelyek a hadművelleti területeken vagy a hátszágban történt katonai visszaéléseket vizsgálják.

Szakál Imre, PhD (Bene, 1986) – A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolán szerzett történelem és földrajz szakos tanári oklevelet 2008-ban. 2009-től a Debreceni Egyetem Történelmi és Néprajzi Doktori Iskolájának PhD-hallgatója, értekezését 2015-ben védte meg. 2013-tól alma matere Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékének tanársegéde, 2015-től docense. Kutatási érdeklődése Kárpátalja két világháború közötti történetére, a kisebbségtörténetre, Ukrajna történetére és az emlékeztörténetre terjed ki.

Szamborovszkyné Nagy Ibolya, PhD (Sárosoroszi, 1970) – Az Ungvári Állami Egyetem történelem szakán végzett 1992-ben mint történész, történelemtanár. Egy évtizedig általános és középiskolai tanárként dolgozott, majd az ELTE BTK Történelemtudományi Doktori Iskola Kelet-Európa XIX–XX. századi története oktatási programjának elvégzése után 2011-ben szerzett doktori (PhD) fokozatot a történelemtudományok (kelet-európai történelem) szakterületen. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc KMF Apáczai Csere János Könyvtárának igazgatója, ill. az intézmény Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékének docense. Kutatási területe: a Szovjetunió társadalomtörténete 1945–1991 között (azon belül oktatáspolitikai és az iskolai történelemtanítás története), valamint a kérdés kárpátaljai vonatkozásai, az iskolai történelemtankönyvek tartalmi és didaktikai kérdései, ezenkívül a szovjet egyházpolitika és a kárpátaljai reformátusok története a fent jelzett időszakban.

Szólósi Nóra, PhD (Macsola, 1986) – A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola történelem, valamint angol nyelv és irodalom szakán 2008-

ban szerzett BA-diplomát. Ezt követően az Ungvári Nemzeti Egyetem angol szakán kapott magiszteri képesítést 2009-ben. Ugyanezen év őszén nyert felvételt az ELTE BTK Történelemtudományi Doktori Iskola Új- és Jelenkori Magyar Történeti Tanszék doktori programjára, ahol 2012-ben abszolvált. 2018-ban szerzett doktori (PhD) fokozatot. Kutatási területe: a revízió és Kárpátalja 1938–1944 között, továbbá Kárpátalja társadalma és gazdasága 1939–1944-ben a visszacsatolt Felvidékkel való összehasonlításban.

Váradi Natália, PhD (Beregszász, 1980) – A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola történelem, angol nyelv, világirodalom szakán szerzett Specialist oklevelet 2003-ban. Doktori (PhD) fokozatát a Debreceni Egyetem Történelmi és Néprajzi Doktori Iskolájában szerezte 2008-ban, 2012-ben a Nyíregyházi Főiskola közgazdász, gazdálkodási és menedzsment szakán szerzett BA-diplomát, majd 2013-ban történelemtudományokból kandidátusi fokozatot az Ukrán Tudományos Akadémia Történelmi Intézetében. 2020-ban a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészet- és Társadalomtudományi Karán magyar mint idegen nyelv szakirányú pedagógus-továbbképzési szakon MA-diplomát szerzett. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Történelem- és Társadalomtudományi Tanszékének docense, a II. RF KMF Felnőttképzési Központjának vezetője, az ECL Nyelvvizsgaközpont vezetője, a „GENIUS” Jótékonyági Alapítvány igazgatója. Kutatási területe: Kárpátalja a Hruscsov-érában, kiemelten az 1956-os forradalom kárpátaljai vonatkozásai.

К 22 **Історія Закарпаття. Спадщина та виклики.** Наукове видання (колективна монографія) Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці II/ Редакційна колегія: Василь Брензович (голова редакційної колегії), Юрій Чотарі (головний редактор), Мелінда Орбан, Олександр Добош (відповідальні редактори), Ібоя Самборовскі-Нодь, Імре Сакал та Ласло Браун (члени редакційної колегії). Автори: Адальберт Рац, Адам Шушлік, Борнобаш Кейс, Єлизавета Молнар Д., Ібоя Самборовскі-Нодь, Ільдико Орос, Імре Сакал, Іштван Часар, Кароліна Дорчі, Корнелія Гіреш-Ласлов, Ласло Браун, Наталія Вароді, Нора Севлеші, Олександр Добош, Стефан Молнар Д., Федір Молнар, Юрій Данч та Юрій Чотарі. Берегове–Ужгород: ЗУІ ім. Ф.Ракоці II – ТОВ «РІК-У», 2021. – 788 с. (угорською мовою)

ISBN 978-617-8046-21-7

У виданні представлено історію сучасного Закарпаття від найдавніших часів до сьогодення. Колективна монографія має узагальнюючий характер, автори висвітлили теми, які вважали найважливішими. Рекомендуємо усім, хто хоче більше дізнатися про багатогранне минуле й сучасне краю.

УДК 94(477.87)(082)

Наукове видання

ІСТОРІЯ ЗАКАРПАТТЯ СПАДЩИНА ТА ВИКЛИКИ

Колективна монографія

2021 р.

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Закарпатського угорського інституту
ім. Ф.Ракоці ІІ (протокол №9 від 30.09.2021)

Підготовлено кафедрою історії та суспільних дисциплін спільно з Науково-дослідним центром
ім. Тіводора Легоцькі і Видавничим відділом ЗУІ ім. Ф.Ракоці ІІ

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії: *Василь Брензович, канд. іст. наук*

Головний редактор: *Юрій Чотарі, канд. іст. наук*

Відповідальні редактори: *Мелінда Орбан та Олександр Добош*

Члени редакційної колегії: *Івоя Самборовські-Нодь, канд. іст. наук,*

Імре Сакал, докт. філософії у галузі іст. наук та Ласло Браун, докт. філософії у галузі іст. наук

Рецензенти:

Адам Новак, докт. філософії у галузі іст. наук (Дебреценський університет, Дебрецен) – розділ 3

Аттіла Шімон, габ. докт. у галузі іст. наук (Університет імені Яноша Шее, Комарно; Науково-дослідний інститут національних меншин «Форум», Шаморін) – розділ 7

Вікторія Ференц, докт. філософії у галузі філол. наук (Науково-дослідний інститут національної політики, Будапешт) – розділ 16

Іван Мандрик, докт. іст. наук, проф. (ЗУІ ім. Ф.Ракоці ІІ, Берегове) – розділ 5

Іштван Мароші (грек.-кат. священник, Греко-католицький центр ім. Елемира Ортутая, Берегове) – розділ 10-13

Іштван Цігань, канд. іст. наук (Інститут та Музей військової історії, Будапешт) – розділ 4

Йосип Молнар, канд. геогр. наук (ЗУІ ім. Ф.Ракоці ІІ, Берегове) – розділ 1

Левенте Пюошкі, габ. докт. у галузі іст. наук, проф. (Дебреценський університет, Дебрецен) – розділ 8-9

Марія Палашик, габ. докт. у галузі іст. наук (Історичний архів державної безпеки Угорщини, Будапешт) – розділ 11

Моніка Баер-Шіпош, докт. філософії у галузі політ. наук (Пейчський університет, Пейч) – розділ 15

Пйітер Пал Товт, докт. соц. наук (Науково-дослідний інститут демографії, Центральне статистичне управління Угорщини, Будапешт) – розділ 16

Пйітер Форішек, габ. докт. у галузі іст. наук (Дебреценський університет, Дебрецен) – розділ 2

Тібор Балла, габ. докт. у галузі військ. наук, проф. (Національний університет державної служби, Будапешт) – розділ 6

Тібор Валух, габ. докт. у галузі іст. наук (Університет імені Кароля Естергазі, Егер) – розділ 10, 12-13

Ференц Гідас, OFM (Ordo Fratrum Minorum) – розділ 10-13

Ференц Радванські, докт. філософії у галузі теол. наук (реформатський священник, Релігійна громада реформатської церкви с.Косонь) – розділ 10-13

Шандор Мілован (почесний голова Товариства угорської культури Закарпаття, Виноградів) – розділ 14

Технічне редагування та верстка: *Мелінда Орбан*

Коректура: *Едіна Шін, Марта Гнатик-Рішко*

Дизайн обкладинки: *Ласло Веждел*

УДК: *Бібліотечно-інформаційний центр "Опаці Чері Янош" при ЗУІ ім. Ф.Ракоці ІІ*

Відповідальний за випуск: *Олександр Добош* (начальник Видавничого відділу ЗУІ ім. Ф.Ракоці ІІ)

За зміст колективної монографії відповідальність несуть автори

Видання здійснене за підтримки Фонду національної співпраці, Офісу прем'єр-міністра Угорщини, ЗАТ «Благодійний фонд ім. Габора Бетлена» та за сприяння Спілки «За майбутнє реформатської громади Ніртетгі» і Благодійного фонду За Закарпатський угорський інститут

Видавництво: Закарпатський угорський інститут ім. Ференца Ракоці ІІ (адреса: пл. Кошута 6, м. Берегове, 90 202. Електронна пошта: foiskola@kmf.uz.ua) *Статут «Закарпатського угорського інституту ім. Ференца Ракоці ІІ» (Затверджено протоколом загальних зборів Благодійного фонду За ЗУІ, протокол №1 від 09.12.2019р., прийнято Загальними зборами ЗУІ ім. Ф.Ракоці ІІ, протокол №2 від 11.11.2019р., зареєстровано Центром надання адміністративних послуг Берегівської міської ради, 12.12.2019р.) та ТОВ «РІК-У»* (адреса: вул. Гагаріна 36, м. Ужгород, 88 000. Електронна пошта: print@rik.com.ua) *Свідцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції Серія ДК 5040 від 21 січня 2016 року*

Поліграфічні послуги: ТОВ «РІК-У»

Підписано до друку 25.10.2021. Шрифт «Times New Roman».

Папір офсетний, щільністю 80 г/м². Друк офсетний. Ум. друк. арк. 64,0.

Формат 70x100/16. Замовл. №2772. Тираж 1400.